

NS Csatakiáltás

#193

4 / 2023 (134)

Interjú Isabel Medina Peraltával

Bevezetés

A "Frontvonal riportok" című interjúformátumunk aktuális számában a spanyol Isabel Medina Peralta nacionalista aktivistával készítünk interjút az NSDAP/AO "Der Angriff (DA)/A támadás" című új német politikai elméleti online magazin számára. Az interjút "Wehrwolf" főszerkesztőjük készítette.

Interjú

DA: Kérem, mutakozzon be.

Isabel Medina Peralta:

Én mindenekelőtt nemzetiszocialista vagyok. Politikai katona vagyok, aki teljesíti a kötelességét. Megértem, hogy egy embert (esetemben egy nőt) a tettei határozzák meg, az a sajátos módja, ahogyan a világot értelmezi és ahogyan megjelenik benne. Az általam választott út a cselekvés útja. "Hiszek, harcolok", ez a létezésem kategorikus imperatívusza.

DA: Mikor kezdted el a politikai munkát, és mi motivált ebben?

Isabel Medina Peralta:

Tizenhárom éves koromban kezdtem el aktívan elköteleződni a politika iránt. Ekkor kezdtem értékelni az ember képzettségét és műveltségét, ezért nekiláttam, hogy elolvassak mindent, amit hasznosnak tartottam. Bár első olvasmányaim a filozófiáról szóltak, minden út Rómába vezet, és ebben az esetben egy megalapozott és gyakorlatias politikai ideológiához vezetett. Tetteim, viselkedésmódom, ízlésem és értékítéletem fasiszta, és amióta az eszemet tudom, az is volt.

Tizennégy éves koromban elkezdtem konferenciákra és tüntetésekre járni, nem sokkal később megalapítottam egy politikai információs és ismeretterjesztő magazint, és kezdtem észrevenni az életválasztásom átalakulását. De minden probléma, amit a politikai hovatartozásom okozott, ostobaságnak tűnt, az ellenség nem tudta, hogy a nagyságért és a halhatatlanságért harcolok! A káosz kibogozásának akarata, a zilált világot rendbe tenni, és a rend legmagasabb platóni értelemben vett őrzőjeként fellépni, ez az a sürgető feladat, amit a nemzetiszocializmus magának tűzött ki, és ezt a feladatot én is magam elé tűztem. Az én motivációm az, hogy a szépség és a harmónia megőrzéséért cselekedjek, hogy erényből cselekedjek, és a művészetet a világmindenség középpontjának létmaximalizálásába helyezzem.

DA: Együttműködött/működtök-e politikai pártokkal és/vagy szervezetekkel Spanyolországon belül és/vagy akár nemzetközi szinten?

Isabel Medina Peralta:

Igen. Mint már korábban említettem, politikai pályafutásomat egy Jonsista hetilap alapításával kezdtem, vagyis a spanyol fasizmuson belül a nemzeti szocialista irányvonalhoz csatlakoztam. A nevet a "La Conquista del Estado" (Az állam meghódítása) hetilapról kapta, amely 1931-ben Ramiro Ledesma Ramos tollából kezdte meg a fasiszta politikai harcot Spanyolországban. A számaim megjelenése után kezdtem találkozni elvtársakkal, néhány olvasóval és másokkal, akik csatlakoztak a projekthez. Amikor találkoztam azzal, aki ma a leghűségesebb elvtársam és legjobb barátom, vele együtt kezdtem el a Falange harcos időszakát, de évekkel azután, hogy átadtam magam a pártnak, meggyőződhettem arról, hogy a jelenlegi társadalmi körülmények a párt lényegét addig-addig rángatták, amíg az felismerhetetlenné nem vált a saját alapítói közül senki számára. Így hát harcba indultam a "Bástya Frontál" nevű, koraszülött ifjúsági csoportban, amelynek fő célja nem volt más, mint a vírusos médiaakciók alapján a köztudat felrázása. Feloszlása után azon kapom magam, hogy olvasom és előkészítem az új lépéseket egy szilárd és törhetetlen struktúrán a jövőre nézve. Ennek ellenére részt veszek és harcolok spanyol elvtársakkal együtt egy kulturális egyesületben és nemzetközi szinten, mind a "Der Dritte Weg" nevű pártomban, Németországban, mind a "Heritage and Destiny" című brit magazinban, amelyben rendszeresen cikkekkkel működöm közre. Kapcsolatot és együttműködést tartok fenn bizonyos brazíliai, franciaországi és olaszországi pártokkal is.

DA: Még mindig kapcsolatban állsz a "Bastion Frontal"-nal? Ha igen, kérem, meséljen olvasóinknak valamit az említett szervezet történetéről és céljairól.

Isabel Medina Peralta:

A Bastión Frontal a politikai harc és az utcai akciók eszméjén alapuló ifjúsági militáns szervezet volt. A világjárvány Madridban alakult ki a politikai viták, a társadalmi igazságtalanság és a gazdasági válság légkörében, ami természetesen kedvezett a csoport korai növekedésének. Hiányzott azonban a szilárd parancsnokság, a konkrét ideológiai elszántság és a jövőre vonatkozó perspektívák. Amikor úgy döntöttem, hogy csatlakozom a párthoz, világosan láttam, hogy a pártnak nincs semmiféle tartós alkalmazása a spanyol társadalmi életben, és hogy maga is csupán egy akciócsoportként kell szolgálnia a lelkiismeretek felkavarására, határozott akciókkal visszhangot elérve a médiában. Ebben az értelemben elértük a céljainkat, hiszen a csoportot még a nemzeti parlamentben is megemlítették. Később egyes emberek viselkedési problémái, sok harcos fegyelmezetlensége és következetlensége, hozzáadódva a jogi problémákhoz, amelyeket a nyilvános szerepléseink okoztak, csalódást okoztak, hogy megtörjék katonáink harci kedvét. Egy hónappal a párt feloszlása előtt kiléptem a pártból az egyik vezetővel való nézeteltérések miatt, mivel Németországban tartózkodtam, és a veszélyes körülmények miatt nem volt lehetőségem arra, hogy a saját hazámból döntsék. Döntésemet az alapján hoztam meg, hogy a csoport és vezetőinek jövője távol állt az én ideológiai gondolkodásomtól és harcos etikámtól.

DA: Először 2021. február 13-án Madridban tartottál beszédet a nyilvánosság előtt a II. világháborús spanyol Falangista Önkéntes Hadosztály "Azul" ("Spanyol Önkéntes Hadosztály") nevű önkéntes hadosztályról, kék Falangista inget viselve. Ez a beszéd

nagy vitát váltott ki, még nemzetközi szinten is. - Magyarázza el olvasóinknak, hogy mi motiválta Önt a beszéd mögött, és hogy miért döntött úgy, hogy a falangista egyenruhában jelenik meg ott.

Isabel Medina Peralta:

Tényleg nem tudom megmagyarázni, miért voltam ott, alig tizenhét évesen, egy hősöknek szentelt pantonban, 300 ember előtt, mikrofonnal. Többé-kevésbé ismertek Spanyolországban, mert a viselkedésem, és a következmények megvetése egy lányt a férfiakkal egyenrangú politikai katonává tett. Tizenöt éves koromban például egy angol antifasiszta csapat sok huligánja jött Madridba. Míg a barátaim gondolkodtak és stratégiákat határoztak meg, én úgy döntöttem, hogy eléjük állok, és megvalósítom az egyik saját ötletemet, ami sikeres volt, tekintve, hogy azokat az antifasisztákat egyetlen kislány alázta meg. Továbbá, figyelembe véve a személyiségemet és a fizikai megjelenésemet, arra enged következtetni, hogy bizonyos szervezetek úgy döntöttek, hogy hangot adnak nekem a tüntetéseken, hogy új közönséget vonzzanak és új, kevésbé agresszív médiaképet adjanak. Aznap azonban a "propaganda döntés" kicsit kicsúszott a kezünkből. Beszédemmel fel akartam ébreszteni mindazokban az emberekben a hadosztály katonáinak harci és erkölcsi jellegét, fel akartam magasztalni a spanyol harcos virtuozitását és történelmét, és mindenekelőtt azt akartam, hogy szavaim visszhangját a szél dübörögje, megrázva a temető ciprusait. Elmondani a vitathatatlan igazságot, a történelem változatlan hangját, amely napjainkban haldoklik, és kevesen mernek ujjal mutogatni az ellenségre. Hiszem, hogy a félmegoldások, az ideológiai túllépés egy korrumpált társadalom jobb megítélésének megszerzése érdekében soha nem vezet sehová, soha. Úgy gondolom, hogy valakinek fel kell áldoznia a kiváltságait a közösségért, és őszintén szólva nem bánom, hogy ezt teszem, mert a kötelességem teljesítése a legfontosabb egy becsületes ember számára. Mindenekelőtt azt próbáltam tudatosítani a harcosokban, hogy az élet mit sem ér, ha nem vagy képes feláldozni egy hatalmas eszményért.

A beszédemet Adolf Hitler parafrázisával kezdtem a spanyol hadosztály dicsőséges hőstettéről szóló kijelentésben, majd arra buzdítottam századunk elvtársait, hogy vetessék meg a következményeket, mert egy pénzbírság, egy kis börtönbüntetés, vagy hogy a barátnőd elhagy, mert "náci" vagy, ezek közül a kis körülmények közül egyik sem hasonlítható azokhoz, akik az életüket adták az ügyünkért. Ahogy már mondtam:

"Azok, akik túléltek az orosz sztyeppék hidegét és Krasznyj Bor tüzét, visszamentek, hogy Berlinben, a Károlyi egységgel együtt, az SS-szel együtt kihívják a gondviselést, hogy megvédjék azt, ami ezer év nagysága és dicsősége lesz."

A halál nem a vég volt számukra, hanem egy korszak kezdete, a hitlerista korszaké, és ma nekünk is úgy kell harcolnunk, ahogyan ők már akkor is tették, "minden egyes tettünkben jelenvalóvá kell tennünk a forradalmat, még akkor is, ha a halál ér bennünket, mert ebben az esetben a nap vagy a csillagok alatt halunk meg, de vérünk termékenyvé válik, mint a megfiatalított tavasz".

Végezetül hangsúlyoztam, hogy minden korrupció atyja, a világ ura, a bevándorlás, az erkölcsi degeneráció és a pénzügyi válság szítója ellen küzdeni kell, mert: "A mi legfőbb kötelességünk, hogy harcoljunk Európáért és Spanyolországért, amely most gyenge és likvidált az ellenség által, az ellenség, amely mindig ugyanaz lesz, bár különböző álarcban: a zsidó. Mert semmi sem biztosabb, mint ez az állítás: a zsidó a hibás".

Falangista pólót viseltem az egységesség elve miatt. Még ha a jelenlévők közül én voltam is az, aki felemelte a hangját vagy mikrofont ragadott, semmi sem különböztet meg a társaimtól. A kék póló arra emlékeztet, hogy mindannyian egy közös eszméért harcolunk, és hogy ehhez az eszméhez képest mindannyian jelentéktelenek vagyunk. Ráadásul a spanyol katonák is így harcoltak, kék ing a horogkereszt mellett, a feltámadó élet szimbóluma.

DA: Franco sajnós hivatalosan nem csatlakozott a tengelyhez. Ön szerint mi volt a szándékuk ezzel a döntéssel, és ön szerint egy szövetség jelentős hatással lehetett volna a tengelyhatalmak háborús erőfeszítéseire?

Isabel Peralta:

Az 1930-as évek elején egy új szellem kezdett formát ölteni, amely azonos volt azzal a szellemmel, amely már akkor is végigsöpört a fiatalok lelkén Európa-szerte. Ezt a mozgalmat Ramiro Ledesma Ramos, a "La conquista del Estado" szerkesztője és főtítkára alapította.

Később csatlakozott José Antonio Falange-ához, amely kevésbé harcias, mérsékeltebb, inkább katolikus, mint német. Természetesen ez hamarosan szakadáshoz vezetett. Azonban mind Ledesma, mind José Antonio eljutott a spanyolországi fasiszmus vezetőinek rétegébe. Amikor kitört a polgárháború, a Falange és a JONS összes vezetőjét és tisztségviselőjét bebörtönözték és kivégezték. José Antonio esetében szembetűnő, hogy Franco megmenthette volna őt, és lemondott a szabadon bocsátási javaslatról.

A legmagasabb katonai szigorban nevelkedett stratégát, Francót egyáltalán nem érdekelte ezeknek a vezetőknek az élete, mert tudta, hogy velük együtt az ő alakja háttérbe szorul és értéktelen. Miután megnyerte a háborút, magához ragadta a Falange-ot, annak szimbólumait, doktrínáját (legalábbis elméletben) és himnuszát. Összevonta a pártot, létrehozva egy ideológiai koktélt a karlisták, fasiszták, konzervatívok, liberálisok és katolikusok között, és miközben úgy vélték, hogy Hitler megnyeri a háborút, ha előbbi álláspontjait érvényesíti, a Führer támogatója volt. Hendaye-ben találkoztak, és Hitler kijelentette, hogy "inkább kihúzná egyenként a fogait, mielőtt újra találkozna Francóval".

Aztán eljött az istenek alkonya, és Berlin romjai alatt minden szép, harmonikus, igazságos és igaz elpusztult. Spanyolországban a fasiszta üdvözlőt mint hivatalosat eltörölték, a Falange "camisas viejas"-ait megtámadták és kiiktatták, technokratákra cserélve őket, és végül meggyeztek a cionizmussal, katonai bázisokat telepítettek Spanyolországba pénzért cserébe, az

alacsony prostitúció legtisztább stílusában, ha ideológiai szempontból ítéljük meg...

DA: A "Kék Hadosztályról" szóló beszédében említette a nemzetközi zsidó befolyást is. Meg kell mondanom, hogy ez eléggé lenyűgözött, hiszen nem szokás ilyen fiatalon ilyen világosan látni ezt a bizonyos témát, ráadásul - és ez nem korfüggő - manapság nehéz a zsidók befolyásáról beszélni a nyilvánosság előtt, különösen az EU-n belül. Írja le olvasóinknak, hogyan szerzett tudomást a zsidó problémáról.

Isabel Medina Peralta:

Tudom, hogy nehéz, de alapvetően szükséges. Az embernek tudnia kell, mi a probléma, formát, arcot, nevet kell adnia neki. A probléma neve a judaizmus, a nemzetközi zsidóság és annak teljes megvetése más népek és a dolgok harmonikus elrendezése iránt. A népek nyomorúságán spekulálnak, káros eszméket ágyaznak be a nemzeti szervezetbe, mint a paraziták: tegnap kommunizmus, ma antirasszizmus, feminizmus vagy LGTBI. Ezek élősködők, és az élősködőket először is ekként kell azonosítani, hogy továbbléphessünk a gyógymód megtalálása felé. Néha az a nehéz, hogy őszinték legyünk önmagunkkal, tudjuk, tudjuk, hogy mennyire veszélyes a zsidó probléma. Mi azonban inkább félrenézünk, és szeretetteljes eufemizmusokkal tereljük el mások figyelmét, mint "az elit" "a kiválasztott nép"... Nem! Nem érdekelnek a következmények, én a becsületért élek, nem a kenyérért, és soha nem bánám meg, ha kimondanám az igazságot, bármennyire is nehezedtek utána a körülményeim, még ezerszer megismételném. A zsidókérdés tanulmányozását azóta kezdtem el, amióta a világot tanulmányozom. Bárhová nyúlt a tekinteted, mindenhol zsidót találtál: a sajtó, a bankok, az energiacégek, az olaj... az egyetemes történelmet tanulmányozva észreveszed azt az alkalmi részletet, hogy Egyiptomtól a római praetorig, a cézárok, orosz cárok, románok, angol, spanyol vagy francia hódítókon át, a zsidókkal szembeni kiutasítás egy-egy epizódját találtad. Ha ideológiai előítéletek nélkül elemezzük a tényeket, levesszük a szemkötőt, és csak egyetlen nevet fedezünk fel: "A zsidó".

DA: Hogyan határozná meg politikai nézeteit összességében? Falangista irányultságú vagy inkább Francisco Franco álláspontja felé?

Isabel Medina Peralta:

Én nemzetiszocialista vagyok. Először a Falange-ban kezdtem politikai pályafutásomat Ramiro Ledesma Ramos iránti elkötelezettségem miatt, valamint José Antonio és elesettjeink áldozataiért való hálából. Az új Falange-ban sok ideológiai nézeteltérésem volt, mivel párttársaim szerint "földkék" voltam (a barna ing metaforája). A kék ing volt a párt inge, és a munkásosztály komoly és proletár szellemiségét képviseli, és úgy döntöttem, hogy ezt viselem a beszédben, elsősorban az egységesség jól megalapozott elve miatt, mert egy átriumban vagy az utolsó sorban én is egy katona vagyok, és nem érdelek semmiféle megkülönböztetést. Másodszor, mert a falangista katonák Wehrmacht-egyenruhája alól kikukucsált az a kék, amely nemzetünket és annak dicső történelmét idézi, ahogy a himnuszuk mondja: "dicsőség a hazának, amely tudta, hogyan kell követni a nap útját a

tenger kékje felett", meghódítva az egész világot.

Ennek ellenére az én tanításom tisztán nemzetiszocialista, és csak az istenek vagy Hitler parancsainak engedelmeskedem, ezért minden új párt, amely le akarja vetkőzni vagy "fel akarja hígítani" a lényegét, mintha rossz lenne, minden "negyedik politikai elmélet" úgy jelenik meg előttem, mint ideológiai vétek és nagyon súlyos vétek az istenek iránti becstelenség miatt.

DA: Személy szerint úgy gondolom, hogy az 1936-1939-es spanyol polgárháború háttere jó példa arra a helyzetre, amelyben a nyugati világ összes országa ma van, és már csak ezért is kárnak tartom, hogy a spanyol polgárháború története Spanyolországon kívül még mindig ritkaságszámba megy sokak számára. - Mi a véleménye erről a témáról? Ön szerint a bal- és jobboldal közötti masszív politikai feszültségek körülményei, amelyek később a spanyol polgárháborút provokálták ki, (valamilyen módon) hasonlítanak a nyugati világ jelenlegi helyzetéhez?

Isabel Medina Peralta:

Erre a kérdésre a választ már Jose Antonio, Primo de Rivera adta meg kivégzése kora reggelén: "Bárcsak az enyém lenne az utolsó spanyol vérontás a polgárháborúban, remélem, hogy a jó, szeretetre méltó tulajdonságokban oly gazdag spanyol nép békét talál és a kenyér és az igazságosság hazáját". A helyzetet gyakorlati szempontból szemlélve azonban a spanyol nép ritkán értett egyet egymással. Birodalmunkat részben a zsidó finanszírozás miatt vesztettük el, amit az angol hajók kaptak, részben belső viszálykodás miatt. Napbirodalmunk bukásának oka nem más, mint a belső szervezetlenség és az összhang hiánya. Ma is láthatunk hasonlóságokat. A második köztársaság kikiáltása nem volt más, mint a liberalizmus és az individualizmus diadala népünk felett. Hol balra, hol jobbra. Ma ezeket az áporodott és ízléstelen eszméket a "Partido Popular"-ban és a PSOE-ban (egy olyan pártban, amely már a 30-as évek politikai tájékán is jelen volt) látjuk materializálódni.

E két, egymással napról napra homogénebb rétegen kívül kell egyesítenünk a többi eszmét és gyakorlatot. Így jön létre a Vox és a Podemos. Mateo Salvini Ligájához vagy a németországi AFD-hez és az ebből következő ellenfeleihez hasonló pártok. De mi a helyzet a valóban radikális baloldallal? És az a fanatikus nacionalizmus, ami a Falange-ban is jelen volt? Ezeknek a pártoknak és eszméknek nincs helye a mai demokráciában. Korunkat a gyerekes univerzalizmus, az értékek és eszmék teljes hiánya, a kollektív erkölcsiség hanyatlása jellemzi. Meg kell törnünk ezt a helyzetet és át kell alakítanunk ezeket a dekadens értékeket, ehhez semmi másra nincs szükség, mint a fanatizmusra, és a fanatizmus ma hiányzik.

DA: Melyek a fő problémák az Önök országában?

Isabel Medina Peralta:

Spanyolország már nem egy szuverén nemzet, hanem egy kis része annak a konglomerátumnak, amely az Európai Uniót, és még inkább a globalizált világot alkotja. Spanyolország problémája tehát nem a saját területünkön, hanem az idegen hatalmaknak való alávetettségben rejlik.

Elsősorban, és ennek a súlyos problémának a legfontosabb következményeként, a faji háttérbe szorulást tapasztaljuk, amely, bár nem olyan kifejezett, mint Londonban vagy Párizsban, kézzelfogható probléma, amely pusztító ütemben halad előre, veszélyeztetve a természeti rendet, a világ sokszínűségét és mindazt a szépséget, amelyet Spanyolország, mint nemzet, közösség és nép, a világnak adhat. A Nemzeti Statisztikai Intézet tanulmányai szerint csak Almeriában 58 000 illegális bevándorló kis hajókon történő belépését lehet regisztrálni. Barcelonában már vannak gettók, olyan külvárosok, amelyek magukra hagyottnak tűnnek, és amelyek ahhoz hasonlítanak, mintha több száz kilométert utaznánk Afrika egy émelyítő sarkába. Ez okozhatja az erőszak, a bűnözés vagy a vandalizmus arányának növekedését, de nem éppen ez az alapvető probléma. A vad viselkedést a kitoloncolással is rendbe lehet hozni. Nem összpontosíthatjuk a diskurzusunkat az ilyen típusú viselkedésre, hanem éppen ellenkezőleg, fel kell nyitnunk a szemünket, és fel kell ismernünk, hogy még a legbecsületesebb marokkói is itt fogja megszülni öt-hat gyermekét, hogy nemzeti területen születnek, és spanyol okmányokkal rendelkeznek majd, olyan gyermekekkel, akik szavazhatnak és dönthetnek, és megvalósítják kultúrájukat, amely nem spanyol és nem európai, egy már megszállt területen, amely csak emlék marad egy történelemkönyvben, mint az a nemzet, amely meghódította Amerikát vagy megírta a Don Quijote-t. Ez történik ma, mohón, előrenyomulva és eltörpítve minden szépet, a fehér, civilizáló és kreatív faj maradványait pedig otthagya a napon rohadni, mint egy holttestet. A bevándorlási problémával együtt jár az alacsony születési ráta az én országomban, amely az EU-n belül az egyik legalacsonyabb születési rátájú nemzet. A spanyolok a hedonizmusnak, a legabszurdabb individualizmusnak vagy olyan áramlatoknak vannak kiszolgáltatva, mint a feminizmus vagy a homoszexuális divat, ami szinte lehetetlenné teszi a faji szövet természetes regenerálódását.

Másrészt a gazdasági bizonytalanság, az infrastruktúra hiánya, a katonai zavar és a saját területünkön katonai támaszpontokkal rendelkező idegen hatalmak ellenőrzése, az erőteljes hadsereg hiánya, és nem a NATO szolgálatában álló szeparatisták listája. Mindezek a problémák egybeesnek annak árnyékában, amit egykor Spanyolországnak hívtak. De el kell jutnunk a lényeghez. A zsidó az, aki destabilizálja az elmaradott országokat és irányítja a bevándorlási hullámokat Európába; ő az, aki humanitárius és toleráns szócséplésével előkészíti a civilizált népeket az invázióra, aki megtéveszti a nőket, hogy megfossa őket legnagyobb erényüktől, aki elvonja az ember figyelmét és gyengévé teszi, aki destabilizálja a gazdaságot és összetett és természetellenes érdekeket teremt. Ez a probléma, megszüntetve a nemzetközi zsidóság Spanyolország felett gyakorolt ellenőrzését, amely megfojtja népünket, a civilizáció újra rendbe jönne. A zsidó a hibás.

DA: Mi a véleménye az (állítólagos) Európai Unióról (EU)?

Isabel Medina Peralta:

Richard Kallergi az 1920-as évek elején kidolgozott egy tervet. Ezt a tervet "Páneurópának" nevezték el, és maximái közül szó szerint a következő tételt kell kiemelnünk: "Európa fehér rasszait el kell pusztítani, és egy újfajta néger fajtaival kell helyettesíteni - eurázsiaiakkal, akik szelídek és könnyen uralhatók". A judaizmus létfontosságú maximája a világ népeinek uralma és leigázása, hogy megvalósítsák Istenük szavát, a "nemes faj" világ feletti uralmát. Ez a "nemes" faj nem olyan, mint az afrikai vagy a mongoloid faj, passzív, ártalmatlan és hasznos fajok a természetjog sokszínűségében, ellenkezőleg, a zsidó faj romboló, parazita, káros. Ahhoz, hogy egy többé-kevésbé kiterjedt terület felett teljes ellenőrzést gyakorolhassanak, közös törvényeket kell létrehozni, néhány globális ideológiai előírást, egy azonos pénzügyi rendszert. Rómában már megtették, és megpróbálták így haladni, amíg egy osztrák festő meg nem akadályozta. Azután, a Gotterdammerungban Európa kifogyott a fényekből, útmutató nélkül, és ideje volt végrehajtani azt a tervet, amelyet Kallergi már kidolgozott. A zászlót ő tervezte (a tizenkét csillag Izrael tizenkét törzsét jelképezi), maximái az univerzalizmus, a fogyasztás és az individualizmus. A világhoz valamit is hozzájáruló országok túlnyomó többségét uralják; a civilizáló népek, a teremtő faj, ugyanazon szimbólum és valuta alatt, amely alá van vetve a dollár tranzakciónak és a szövetségi tartalékrendszernek.

Igaz, hogy minden országnak lehetnek saját törvényei, de alkotmánya szerint ezek nem mehetnek szembe az Európai Unió alapelveivel. Spanyolország esetében, mivel a korábbi alkotmányunkról van szó, azt módosítani kellett. A mi jogrendszerünknek is alkalmazkodnia kell a Brüsszelből kikényszerített jogszabályokhoz. Szeptemberben például az IHRA-val összhangban új törvényt alkalmaztak a zsidóság védelmére. Más szóval, az Európai Unió egy Európától, annak sajátos zsenialitásától és etikai rendszerétől idegen testület. Ez a betegség része.

DA: Apropó EU: 2022 márciusában a spanyol rendőrség kapcsolatba lépett a Német Szövetségi Köztársaság (BRD) rendőrségével az Ön németországi utazása miatt. Ezután a frankfurti repülőtéren megmotozták, majd ezt követően az állítólagos "NS-propaganda népszerűsítése" miatt jogi eljárást indítottak ellene. Ez az eset akkoriban Németországban és Spanyolországban is címlapokra került. Hogyan alakult végül ez a jogi ügy az Ön számára?

Isabel Medina Peralta:

Szeptemberben felmentettek, és visszakaptam a holmimat. Az ügyvédem most a kártérítésért küzd. Az incidens után visszamentem, bár busszal, és hónapokig "Francesca Rienzi" néven éltem, egy olasz művészeti hallgató a Firenzei Egyetemen. A helyzet azonban sokkal bonyolultabbá vált egy angliai utazásom után, ahol a manchesteri repülőtéren a terrorizmusellenes törvény alapján őrizetbe vettek. Miután 6 napig mobiltelefon és számítógép nélkül tartottak fogva a brit országban, magamra hagytak. Ekkor Belgiumba utaztam, ahonnan eldöntöttem a sorsomat. Interpol körözési és nyomkövetési parancsot adtak ki ellenem. Tudtam, hogy vissza kell mennem a hazámba, és várnom kell, hogy a helyzet megnyugodjon. De elköteleztem magam a németországi pártom és az elvtársaim iránt, és következetesnek kellett lennem abban, amit prédikálok. Felszálltam egy buszra, és több órás utazás után megérkeztem Németországba. Elmentem a büntetésre és teljesítettem a kötelességemet. Néhány hét múlva, amikor egy gyönyörű gótikus katedrális előtti kávézóban élveztem az olvasmányaimat, kaptam

egy hívást a munkahelyemről és egy másikat a szomszédoktól: a rendőrség keresett. Megpróbáltam elmenni onnan, de a rendőrség rövid időn belül utolért, mivel a telefonom geolokációval rendelkezett, és lezárták a város be- és kijáratait, ahol tartózkodtam.

Egy 1947-es törvényt alkalmaztak rám, és a német szövetségi köztársaság újkori történetében először fordult elő, hogy egy európai uniós polgárt véglegesen kiutasítottak anélkül, hogy korábban bűncselekményt követtek volna el, vagy hogy még csak bíróság elé sem állították volna. A szövetségi köztársaság szerint ez az ország demokratikus rendjét fenyegető valós veszélynek minősült. Egy 20 éves lányt tartottak a legnagyobb veszélynek Európa egyik legerősebb országára? Igen, mert félnek, megszokták a tiltást, és hogy az említett tiltást félelemből betartják, de ahogy a rendőrségi nyilatkozatomban aláírtam és megesküdtem: "*Becsületem a hűség*". Harcolni fogok Németországért, Európáért és Adolf Hitler emlékéért, ahogy az első keresztények tették, olyan fanatizmussal, amely arra késztet, hogy mosolyogva vállalja a halált. Ma a szövetségi köztársaság forrásokon és fellebbezéseken dolgozik az Európai Bíróságon, hogy megtiltja nekem a szabad mozgást a schengeni területen (az Európai Unió és az emberi jogokról szóló szerződések 1. és 2. címében szereplő jog). Sok szerencsét kívánok nekik.

DA: Mi a véleménye a németországi politikai helyzetről (annak egyes részeiben: Németországi Szövetségi Köztársaság, Osztrák Szövetségi Köztársaság és Luxemburg)?

Isabel Medina Peralta:

Ez egy megszálló rezsim, mind katonai, mind gazdasági, mind igazságszolgáltatási szempontból. Az alkotmányt alkotó lapok konglomerátuma arra összpontosít, amit az ország fő problémájának tartanak: a nemzetiszocializmus előretörésére. Arra törekszenek, hogy mindent betiltsanak, a szimbólumokat, a történelmet... de mindenekelőtt az igazság ellen igyekeznek harcolni. Az emberi történelem egyik legtehetségesebb faját akarják lealacsonyítani és leigázni. El akarják felejtetni velük, hogy mit jelent németnek lenni, nem kulturálisan, tudományosan, elméletileg termelni. Meg akarják fosztani őket sajátos karakterüktől, és egy gyenge és beteg, személyiség és identitás nélküli néppé akarják lealacsonyítani őket. Németország nem szuverén, és nem is kormányozza önmagát, Németország a rabszolgák országa, és ennek megdöntéséhez a nemzetközi együttműködés keretei közé ágyazott népi forradalomra van szükség. Az egész világ nemzetiszocialistái Adolf Hitlernek köszönhetik ezt.

DA: Spanyolország, mint Európa egyik határa ezen a területen, a 2014/2015-ös tömeges bevándorlási és "menekült" válság egyik fő áldozata volt. Vannak-e még mindig mérhető hatásai ennek a történelmi válságnak? Mi a helyzet az észak-afrikai spanyol területen?

Isabel Medina Peralta

Természetesen, nos, sokuknak sikerült megállapodniuk. A probléma nem annyira a

gazdasági kiadás, bár ez nagyon magas és nagylelkűen felülmúlja az anyaságba, a művészetbe vagy a kutatás-fejlesztésbe beiktatott állami pénzeket; hanem a faji, mivel a biológiailag különböző elemek együttélése nem lehetséges. Szokásaik, etikájuk vagy képességeik alapvetően különböznek a miénktől, és természetes területükön kívül mindig káros elemek lesznek, mivel ez destabilizálja és akadályozza társadalmunkat. Ha már keveredésről, faji kizsorulásról beszélünk, akkor el kell döntenünk, hogy ez olyan probléma, amit minél hamarabb ki kell irtani, hiszen egy tönkrement szomszédság helyreállítható, de a kevert vérűeknél generációk és évszázadok kellene ahhoz, hogy újra harmonizálódjanak, és még így sem jutna vissza soha az első elemhez.

DA: Mi a helyzet az új tömeges bevándorlással és a "menekült" válsággal? Spanyolországot is érinti ez, mint más országokat? Ha igen: milyen módon?

Isabel Medina Peralta:

Ez valami katasztrofális dolog, és itt meditációs gyakorlatot kell végeznünk. Meg kell értenünk, hogy ezek az emberek emberi életet képviselnek, és hogy saját felelősségükre jönnek ide egy konfliktus vagy olyan körülmények elől menekülve, amelyek egyáltalán nem kedveznek az életnek. Nem ők a bűnösök, bár Európába érkeznek, és sokan közülük bűncselekményeket követnek el és terrort okoznak. Meg kell értenünk, hogy ezek az emberek nem képesek megérteni a világot úgy, ahogy mi értjük, a mi kultúránkat és civilizált viselkedésünket nem lehet tőlük megkövetelni. Nem követelhetjük tőlük, hogy ahelyett, hogy verekednének és bandákat alapítanának, vegyenek zongorát és adjanak elő egy szerenádöt. Nem tehetjük és nem is szabad ezt tennünk, mert ők nem mi vagyunk; amit tennünk kell, az a világ szépségének megőrzése, a surma törzsi táncok, a maszajok rítusai és Botticelli szobrai vagy a Wagner-operák, hiszen mindezek alkotják a világ sokszínűségét, a sokszínűség gazdag kincsét. Nos, ahhoz, hogy ez létezzen, mindenkinek a helyén kell lennie, harmóniában a környezetével és a közösségével, mert ha Európába kerülnek, soha nem lesznek európaiak, és a káosz kézzelfogható lesz. Ezért a bevándorlási válság problémájának felszámolásához a lényegéhez kell nyúlnunk, rá kell mutatnunk arra, ami háborúkat szül azokban az országokban, ami azt írja Európa ajtajára, hogy "Refugees Welcome", és büszkélkedik azzal a természetes konfliktussal, amit ez a fajgyűjtemény okoz. Ők emberek, és az árja kedvességnek segítenie kellene őket, az országaikban, a probléma gyökere ellen harcolva.

DA: A tömeges bevándorlás veszélyt jelent a spanyolokra nézve? Ha igen: milyen módon?

Isabel Medina Peralta:

Az általuk jelentett destabilizáció szempontjából fenyegetést jelent. Gazdasági szempontból például olyan állami támogatást kapnak, amely az adófizetők zsebéből származik, és nem arra szolgál, hogy például a városaink gyönyörű építészetét megjavítsák. Veszélyt jelent abban, hogy olyan méltatlan bérekért fizetett munkát fogadnak el, amiből egy spanyol, aki nem kap segílyt, és legálisan él, fizeti az adóját és a lakását, nem tudna megélni, ezért a munkáltató leértékeli a

béreket, és a spanyolnak nincs más választása, mint elfogadni ezt a méltatlan fizetést a kereslet és kínálat törvényének köszönhetően. De a fő probléma az etnikulturális identitásunk, a természeti környezetünk és a homogén közösség elvének elvesztésében rejlik, ahol a te problémáid a szomszédod problémái.

DA: Mi a megoldás a tömeges bevándorlás és a "menekültek" válságának megszüntetésére Spanyolország és Európa többi része számára?

Isabel Medina Peralta:

Harcolnunk kell a nagy pénzvilág, a nemzetközi zsidó uralom és annak kialakult rendszere ellen; tudatosítanunk kell a bennszülöttekben, hogy nem a mi felelősségünk, hogy átvegyük az irányítást, és hogy a könyörületesség nem a saját életünk megtagadása. Lássátok be testvéreitekkel, hogy nem olyanok, mint mi, hogy az emberek, mint minden más faj, markáns és kibékíthetetlen különbségeket mutatnak, és hogy a fajok szeretete nem azt jelenti, hogy keverjük és elpusztítsuk őket, hanem azt, hogy rasszisták vagyunk és harcolunk a tisztaságukért és megőrzésükért. A rasszizmust természetes és pozitív etikának kell tekinteni, és ehhez a rasszistáknak példamutatónak kell lenniük, nem szabad elragadtatni magukat az abszurd viselkedésen, hogy egy fekete embert "majomnak" neveznek az utcán, mert az nem majom. Mindig példamutatóan és igazságosan kell cselekednünk, a felsőbbrendű faj védelmezői, képviselői és őrzői lévén. Az árjáknak kell a világ többi része számára a fényt jelenteniük.

DA: A jelenlegi menekültválság ösztönzi a nacionalista szervezetek tagtoborzását és/vagy befolyását/politikai erejét Spanyolországban?

Isabel Medina Peralta:

Néhány hónappal ezelőtt Ceutában és Melillában erőszakos incidensre került sor: 9000 bevándorló erőszakosan átlépte a határt, rendőröket vertek, házakat foglaltak el és nőket erőszakoltak meg. Akkor úgy tűnt, hogy a nacionalisták többen vannak, mint az SS-ben, de néhány tweet után ezek az emberek szétszéledtek, és nem lehet rájuk számítani, hogy olyan csoportot szerveznének, amely a válság középpontjába menne, hogy harcoljon ellene. Mindössze egy gyűlöletet és undort keltő erőszakos cselekedet kell ahhoz, hogy "beinduljanak" ezek az emberek, és ez hatástalan, mivel a gyűlölet nem vezet határozott cselekvéshez. Világosan és igazságosan meg kell érteni, hogy az ellenük való küzdelem nem a gyűlölet által mozgatott cselekvés kell, hogy legyen, hanem a néped és a családod, valamint a világ helyzete iránti szeretet. Csak azok az emberek, akik ezt megértik, lesznek hajlandóak életüket adni.

DA: Mennyire erős az ellenség az önök országában?

Isabel Medina Peralta:

Úgy tűnik, a probléma nem olyan súlyos, mint más európai országokban. 1492-ben kiűzték a zsidókat a mi királyságunkból, és sikerült a modern történelem legnagyobb birodalmává válnunk. Azonban, bár nincs olyan problémánk, mint Ukrajnának, Németországnak, Romániának vagy Lengyelországnak, mégis van és volt egy komoly problémánk. A zsidók mindig ott vannak, nem elég csak kiűzni őket az országunkból, vagy kényszeríteni őket áttérésre (ahogy az inkvizícióban tették), mert "ők a hazugság mesterei" és újra megtelepednek, rejtve, de stratégiai pozíciókban. Spanyolország történelmében a leggyakoribb zsidó típus nem az askenázi volt, mint európai testvéreink szégyene, hanem a szefárd: egy kevésbé zajos zsidó típus, akit nem annyira érdekelt a politika és a véres forradalmak. Kulturális zsidó volt, aki már készítette azt a népünkről oly elterjedt "fekete legendát". Befolyásos zsidó, aki beágyazza magát a kormányzati és bürokratikus szervezetekbe, aki egy király vagy egy köztársasági elnök tanácsadója lesz. Franco nagyban segítette a nemzetközi zsidóságot abban, hogy Spanyolországban is meghonosodjon, elfogadta kölcsöneit és engedményeket adott.

Most Spanyolország ugyanolyan zsidó befolyással bír, mint Európa többi része, mivel nincsenek nemzeti vállalatok. A pénzneme szintén az euró, és alá van vetve a kamatoknak és a zsidó adósságnak; az energiarendszerek nem a fő szolgáltatók tulajdonában vannak, hanem Jahve márkája van beírva a vezetékekbe. A mozi vagy a sajtó, amelyet fogyasztanak, szintén zsidó. A világ részei vagyunk, és a világnak ma van egy tulajdonosa.

DA: Az Ön politikai munkássága már eddig is sok vitát váltott ki, különösen a nemzetközi cionizmus által gyakorolt erős nyomás miatt. Volt/van ennek bármilyen következménye a mindennapi életében? Ha igen, kérem, magyarázza el. Magyarázd el fiatalabb olvasóinknak is, hogyan kell kezelni az elnyomást.

Isabel Medina Peralta:

Igen, magamat csapnám be, ha tagadnám. A politikai katona útja nem rózsás, nem szórakoztató vagy kellemes; állandó áldozatokkal jár. Mielőtt a harc ismert alakjává váltam volna, apám kirúgott a házból a harcos elkötelezettségem miatt. Elvesztettem barátokat és rokonokat, és persze az én körülményeim között nagyon nehéz fenntartani egy romantikus kapcsolatot. Kirúgtak már munkahelyekről és megtagadták a szerződésemet csak ideológiai okokból. Gyakran vesznek őrizetbe ok nélkül, nem utazhatok (és ha mégis olyan országokba utazom, ahová beutazhatok, akkor napokig tartanak vissza a vámon), perek vannak folyamatban, és az egyikben három év börtönt kérnek tőlem egy marokkói migrációs válság kapcsán szervezett tüntetés miatt. 2021 februárjában több európai ország is terroristának minősített... De őszintén szólva, bár ez természetesen számít nekem és érint, örömmel fogadom ezeket a következményeket, mert tudom, hogy egy olyan ügyért küzdök, amely nagyobb, mint a saját életem.

Személyes tanácsom az, hogy a fiatal harcosok, akik még időben vannak, próbálják meg nem elveszíteni családjuk és gyermekkori barátaik támogatását, mivel nem szabad elhagynunk

életünknek ezt a részét, mert éppen azért harcolunk, hogy megőrizzük és megerősítsük azt. Ha ez lehetetlen, akkor hajrá, sztoikusnak kell lennünk és tennünk kell a kötelességünket. Jelentéktelen egyénekként kell helytállnunk, és meg kell vetnünk örömeinket és fényűzéseinket, de ugyanakkor egy halhatatlan eszme rugójaként és bátyjaként kell értékelnünk magunkat: nekünk köszönhetően a nemzetiszocializmus lángja életben marad.

Fanatikusnak kell lenni, a fanatizmus hegyeket mozgat, és az akaratunknak törhetetlennek kell lennie: Olyan kemény, mint a márványsasaink és olyan könnyű, mint a zászlónk; Meg kell tanulnod áldozatot hozni.

DA: Hogyan kezeled ezt?

Isabel Medina Peralta:

Ez egy természetes következmény, amelyet annak az útnak a részeként vállalok, amelyet úgy döntöttem, hogy követek.

DA: Vannak projektjeik/terveik a jövőre nézve?

Isabel Medina Peralta:

Folytassátok a képzést, tanuljatok, olvassatok, kutassatok, járuljatok hozzá kulturálisan írásokkal és cselekedetekkel...

stb. Jelenleg egy könyvön dolgozom, amelyet remélem, hamarosan kiadhatok. A jövőre vonatkozó terveim nem mások, mint hogy továbbra is harcolni fogok az eszméinkért, pihenés nélkül. Az ember harcosságában két pólus van, amit nem szabad figyelmen kívül hagynunk, Siegfried és Godmund: a sas és a kígyó, a szemlélődés és a cselekvés. Tanulságos alap nélkül nem lehet határozott cselekvést végrehajtani, és cselekvés nélkül az eszmék nem érnek többet, mint porosodni egy polcon. Pontosabban, arra készülök, hogy képes legyek végrehajtani azt, amit a Német Köztársaság kiutasítási rendeletében mintha megsejtett volna: A nemzetiszocializmust, mint egy nagy óriást, amely egész Európában és a testvérországokban szerveződik. Azt javasoltam, hogy harcoljak azért, hogy a nemzetiszocializmus újra törvényes legyen, és hogy annak lássák, ami, egy olyan tanításnak, amelynek át kell alakítania korunk jövőjét.

DA: Szeretne ajánlani valamilyen irodalmat? Ha igen: milyen könyveket?

Isabel Medina Peralta:

Nagyon ajánlom az angolul beszélő nemzetiszocialistáknak, hogy tegyenek erőfeszítéseket a spanyol darabok lefordítására, mert mérhetetlenül gazdagok. Ajánlom, hogy fordítsák le és adják ki hazájukban Ramiro Ledesma Ramos "La Conquista del Estado" és "Fasizmus Spanyolországban?" című műveit. Ajánlom továbbá Ramon Bau "Nuestras Ideas" című könyvét, amely ideális szöveg arra, hogy új elvtársakat vezessen be világnézetünkbe. Másrészt úgy vélem, hogy ahhoz, hogy nemzetiszocialista legyen, és valóban megértse, mit jelent ez, a fiatal harcosnak először is ismernie kell az olyan műveket, mint az Iliász, amelyet én az "árják Bibliájának" tartok, valamint a lovagi regényeket, a Faustot, a főbb Wagner-műveket... stb. Először is tudnia kell, mit jelent európainak lenni (Európában vagy Amerikában), hogy képes legyen harcolni a fajáért. Végül a legfontosabb, amit nem ront meg és nem lép át korunk szele. Eszméink sarokkövei, a MEIN KAMPF és a Führer beszédei, valamint a pártkönyvtár alapvető könyvei, mint például Feder "Kiáltvány az uzsora és a kamat rabszolgasága ellen".

DA: Köszönöm az interjút. Csak így tovább. A győzelem a miénk! Nyugodtan mondj néhány utolsó szót az olvasóknak.

Isabel Medina Peralta:

Szeretném megköszönni azt a dicséretes munkát, amelyet a magazinja kiadványaival végez, valamint azt, hogy érdeklődik nemzetem történelmének megismerése iránt, és teret ad nekem, hogy feltárjam azokat a problémákat, amelyek országomat és kontinensemét fojtogatják.

A győzelem a miénk lesz, és az ezeréves birodalom diadalmaskodni fog.

Heil Hitler!

NS KAMPFRUF
KAMPFGRUPPE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS - UND AUFBAUORGANISATION
November 1944 29. April 2013 (132)

Der Kampf geht weiter !

Seitlang haben sich die Kämpfer der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung gefühlt als ja zumeist in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
Abschleife von Stummheit, Verleugung, Verdrängung und Verleumdung haben nicht ausgereicht, den Kern der gesamten Welt umsonst heißt geliebten Führer Adolf Hitler zu entdecken.

Alle Nationalsozialisten sind ewiggetreue Hitler- und Kampfbewegungsanhänger. Sie haben an Hitler an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkern. Die Bewegung ist zwar stiller geworden, aber die Gefahr des hochgradigen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.
Die unersättliche Gier der Juden, die die Völkermord - gegen alle weißen Völker (?) - im heutigen Staat Israel und Ewankönig, Überflutung und Ewankönigreich.
Ob "legal" oder "illegal", ob im Waldkampf oder im "Stummkampf", ob auf Propagandamaterialien basierend oder auf einem Schicksalsschicksal anderer Art. Jeder Nationalsozialist ist ein Hitler!
Hitl Hitler
Gottfried Lamm

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

ÚJ REND
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (132)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontjelentés
Interjú Mollyval
Harmadik rész

NSK: A jelenlegi projektjeid nyilvánvalóan filozófiai és művészeti vonatkozásúak.

Kérem, írja le, hogyan vélekedik az ilyen témáknak a politikában betöltött hatásáról.

Molly: Adolf Hitlerre és az Emberiség Hadseregére (www.movingintelligence.com/truth.htm) koncentrálok. Most 21 oldalal tartok, és még nagyon sok tennivalóm van. A második világháború tanulmányozása az információk abszolút aknamezejéje. Az ember információt keres egy dologról, és talál meg két dolgot, amit kutatni kell. Kicsit olyan érzés, mintha régezz lennél, aki feltárja az eltemetett múltat. Egy olyan múltat, amelyet inkább nem szeretnénk felzárni hozzá. Innét az internetek

 the NEW ORDER
Number 179 (132) Founded 1978 April 26, 2022 (132)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware consciences and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological side death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, eugenics direction, and neo-racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gottfried Lamm

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Az NSDAP/AO a világ legnagyobb Nemzetiszocialista propagandaszállító!

Nyomtatott és online folyóiratok sok nyelven

Könyvek százai sok nyelven

Webhelyek százai sok nyelven

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info